

חבורה וישלח

לע"נ אבי מורי אהרן בן מרדכי ואימי חומתי סולטנא בת שלמה ואסתר
לעילוי נשמתן של אהרן בן משה ורעיתו פרלה בת עמרם
לע"נ לויס בת סוליקא - לע"נ דוד בן י-הודה - לע"נ מימון בן שמטוב

Est-il permis de citer un Passouk à moitié ?

ברכות דף יב:

אמר רבי אבהו בן זוטרתאי אמר רבי יהודה בר זבידא: בקשו לקבוע פרשת בלק בקריאת שמע, ומפני מה לא קבעוה — משום טורח צבור. מאי טעמא? אילימא משום דכתיב בה: "אל מציאם ממצרם" — לימא פרשת רבית ופרשת משקלות דכתיב בהו יציאת מצרים. אלא אמר רבי יוסי בר אבין, משום דכתיב בה האי קרא: "פרע שכב פארי וכלביא מי יקימנו". ולימא האי פסוקא ותו לא. גמירי: כל פרשה דפסקה משה רבינו — פסקינו, דלא פסקה משה רבינו — לא פסקינו.

ברכות דף יד:

אמר רב יוסף: כמה מעליא הא שמעתתא, דכי אתא רב שמואל בר יהודה אמר: אמרי במערבא ערבית — "דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם אני ה' אלהיכם אמת". אמר ליה אבוי: מאי מעליותא? והא אמר רב פהנא אמר רב: לא נתחיל, ואם התחיל — גומר. וכי תימא "ואמרת אליהם" לא הוי התחלה — והאמר רב שמואל בר יצחק אמר רב: "דבר אל בני ישראל" לא הוי התחלה, "ואמרת אליהם" הוי התחלה. אמר רב פפא: קסברי במערבא "ואמרת אליהם" נמי לא הויא התחלה עד דאמר "ויעשו להם ציצית". אמר אבוי: הלכך, אנו אתחולי מתחילנו, דקא מתחלי במערבא, וכינו דאתחילנו — מגמר נמי גמרינו.

שולחן ערוך אורח חיים - רע"א - י'

מקדש על כוס מלא יין שלא יהיה פגום וטעון כל מה שטעון כוס של בהמ"ז ואומר ויכלו מעומד ואח"כ אומר בפה"ג ואח"כ קידוש: הגה ויכל לעמוד בשעת הקידוש ויותר טוב לישב (כל בו) ונוהגים לישב אף בשעה שאומר ויכלו רק כשמתחילין עומדין קצת לכבוד השם כי מתחילין יום הששי ויכלו השמים ונרמז השם בר"ת וכשמתחילין יתן עיניו בנרות (מהרי"ל) ושכל טוב בשעת קידוש בכוס של ברכה וכן נראה לי עיין לעיל סי' קפ"ג סעיף ד':

שולחן ערוך אורח חיים - רפ"ט - א'

יהיה שלחנו ערוך ומטה מוצעת יפה ומפה פרוסה כמו בסעודת הלילה ויברך על היין בורא פרי הגפן והוא נקרא קידושא רבה ואח"כ יטול ידיו (וע"ל סי' רע"א סעיף י"ב בהג"ה) ויבצע על לחם משנה כמו בלילה ויסעוד וגם זה הקידוש צריך שיהיה במקום סעודה ושלא יטעום קודם לו כלום כמו בקידוש הלילה ומיהו לשנות מים בבקר קודם תפלה מותר מפני שעדיין לא חל עליו חובת קידוש: הגה וע"ל כל דיני קידוש סי' רע"א רע"ב רע"ג:

מגילה דף כא:

בראשי חדשים ובחולו של מועד קורין ארבעה וכו'. בעא מיניה עולא בר רב מרבא: פרשת ראש חודש, כיצד קורין אותה? "צו את בני ישראל ואמרת אליהם את קרבני לחמי", דהויין תמניא פסוקי, היכי נעביד? ניקרי תרי תלתא תלתא פסוקין — פשו להו תרי, ואין משוירין בפרשה פחות משלשה פסוקין. ניקרי ארבעה ארבעה — פשו להו שבעה, "וביום השבת" הויין תרי, "ובראשי חדשיכם" הויין חמשה, היכי נעביד? ניקרי תרי מהא וסד מהנד — [כ"ב.] אין מתחילין בפרשה פחות משלשה פסוקים. ליקרי תרי מהא ותלתא מהד, פשו להו תרי! אמר לו: זו לא שמעתי, פיוצא בה שמעתי, דתנו: ביום הראשון — "בראשית" ו"יהי רקיע", ותני עלה: "בראשית" — בשנים, "יהי רקיע" — באחד. והוינו בה: בשלמא "יהי רקיע" באחד, דתלתא פסוקי הוו, אלא "בראשית" בשנים? חמשה פסוקי הוו, ותניא: הקורא בתורה לא יפחות משלשה פסוקים! ואיתמר עלה, רב אמר: דולג. ושמואל אמר: פוסק. רב אמר דולג, מאי טעמא לא אמר פוסק? קסבר: כל פסוקא דלא פסקיה משה — אנו לא פסקינו ליה. ושמואל אמר פסקינו ליה? והא אמר רבי חנניא קרא: צער גדול הנה לי אצל רבי חנניא הגדול, ולא התיר לי לפסוק אלא לתנוקות של בית רבן, הואיל ולהתלמד עשוין. ה"מ טעמא מאי — משום דלא אפשר, הכא נמי לא אפשר. ושמואל אמר פוסק, מאי טעמא לא אמר דולג? גזירה משום הנכנסין ומשום היוצאין

תענית דף כז:

ביום הראשון "בראשית" ו"יהי רקיע". תנא: "בראשית" בשנים, "יהי רקיע" באחד. בשלמא "יהי רקיע" באחד — תלתא פסוקי הוו. אלא "בראשית" בשנים, מאי טעמא? חמשה פסוקי הויין, ותניא: הקורא בתורה — אל יפחות משלשה פסוקים! רב אמר: דולג. ושמואל אמר: פוסק. ורב דאמר דולג, מאי טעמא לא אמר פוסק? קסבר: כל פסוקא דלא פסקיה משה — אנו לא פסקינו ליה. ושמואל אמר פוסק, ומי פסקינו? והאמר רבי חנניא קרא: צער גדול הנה לי אצל רבי חנניא הגדול ולא התיר לי לפסוק אלא לתנוקות של בית רבן, הואיל ולהתלמד עשוין. ושמואל — ה"מ טעמא מאי? משום דלא אפשר. הכא נמי לא אפשר. ושמואל אמר פוסק, מאי טעמא לא אמר דולג? גזירה משום הנכנסין וגזירה משום היוצאין